

MATEMATICKÁ ANALÝZA 3 (NMAI056)

letní semestr 2021/22

přednášející: Martin Klazar

PŘEDNÁŠKA 13 (20. 5. 2022). NĚKTERÉ KONKRÉTNÍ DIFERENCIÁLNÍ ROVNICE: ALGEBRAICKÉ A 1. ŘÁDU—SEPAROVANÉ A LINEÁRNÍ

Důkaz poslední věty z předchozí přednášky, Arzelà–Ascoliovy, na konec nebudu uvádět pro nedostatek času.

- *Newtonův zákon síly.* Diferenciální rovnice (DR), to jest relace mezi hodnotami derivací hledaných funkcí, představují základní nástroj v matematických modelech ve fyzice, technice, biologii, ekonomii atd. Základním příkladem je *Newtonův zákon síly*

$$mx'' = F ,$$

kde $x = x(t) \in \mathbb{R}$ je poloha v čase t částice o hmotnosti m vystavené působení síly F (zde uvažujeme jen jednoduchý jednorozměrný případ). Síla může být obecně funkcí času, polohy částice a její rychlosti: $F = F(t, x, x')$. Nejjednodušší situace je pro konstantní F , či obecněji pro F závisející jen na t — pak $x(t) = \int \int F$. To nastává třeba při působení tělesového pole Země. To se nemění v čase a nezávisí na poloze částice (pro malá měřítka) a už vůbec ne na její rychlosti, což jsou ale všechno idealizace (hlavně nezávislost na x). *Rovnice volného pádu* pak je

$$mx'' = -mg ,$$

kde g je konstanta tělesového zrychlení. Všechna její řešení jsou právě a jen funkce

$$X := \{x(t) = -\frac{1}{2}gt^2 + c_1t + c_2 \mid c_1, c_2 \in \mathbb{R}\} ,$$

kde c_1 a c_2 jsou libovolné konstanty. Ty vyjadřují skutečnost, že pohyb padající částice je určen jednoznačně teprve zadáním její polohy $x(t_0)$ a rychlosti $x'(t_0)$ v nějakém časovém okamžiku t_0 .

Úloha 1 *Dokažte, že řešením rovnice volného pádu jsou právě funkce $v X$. Můžeme pád částice určit jednoznačně i polohou $x(t_0)$ a rychlostí $x'(t_1)$ v různých časových okamžicích t_0 a t_1 ?*

- *Jako druhý příklad DR si uvedeme rovnici radioaktivního rozpadu*

$$\frac{dR}{dt} = -kR .$$

Popisuje vývoj množství $R = R(t)$ rozpadajícího se radioaktivního materiálu v čase t , kde k je materiálová konstanta. Je jasné, že každá funkce

$$R = R(t) = c \exp(-kt) ,$$

kde c je konstanta, je řešením této rovnice.

DR dělíme na *obyčejné diferenciální rovnice* (ODR, anglickou zkratkou ODE), v nichž vystupují funkce pouze jedné proměnné, a na *parciální diferenciální rovnice* (PDR, anglicky PDE), které obsahují funkce více proměnných a jejich parciální derivace. Obě předchozí rovnice jsou ODR. V minulé i této přednášce se omezujeme jen na ODR.

- *Než tedy PDR úplně opustíme, uvedeme si pro zajímavost jejich tři důležité reprezentanty: Laplaceovu rovnici (neboli rovnici potenciálu)*

$$u = u(x, y) : \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 u}{\partial y^2} = 0 ,$$

rovnici difuze (neboli *rovnici vedení tepla*)

$$u = u(x, t) : \alpha^2 \cdot \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} = \frac{\partial u}{\partial t}$$

a *vlnovou rovnici*

$$u = u(x, t) : a^2 \cdot \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} = \frac{\partial^2 u}{\partial t^2},$$

kde α a a jsou konstanty. Fyzikální význam těchto rovnic naznačují už jejich názvy.

- *Obecný tvar* ODR pro neznámou funkci $y = y(x)$ je ($n \in \mathbb{N}$)

$$F(x, y, y', y'', \dots, y^{(n)}) = 0,$$

kde F je nějaká funkce $n+2$ proměnných. Nejvyššímu řádu n derivace vyskytujícímu se v rovnici říkáme *řád rovnice*. Hořejší rovnice pro volný pád je tedy (obyčejná diferenciální) rovnice druhého řádu, kdežto rovnice radioaktivního rozpadu je prvního řádu.

Diferenciální rovnice tvaru ($n \in \mathbb{N}$)

$$a_n(x)y^{(n)} + a_{n-1}(x)y^{(n-1)} + \dots + a_1(x)y' + a_0(x)y = b(x),$$

kde $a_i(x)$ a $b(x)$ jsou zadané funkce a $y = y(x)$ je neznámá funkce, je *lineární diferenciální rovnice (řádu n a s pravou stranou $b(x)$)*. Pokud je $b(x)$ identicky nulová, mluvíme o *homogenní lineární diferenciální rovnici*.

Diferenciální rovnice, které nejsou tohoto tvaru (a závisejí tedy na některých proměnných pro neznámou funkci a její derivace ne-lineárně), jsou *nelineární diferenciální rovnice*. Například *rovnice kyvadla*

$$\theta'' + (g/l) \sin \theta = 0,$$

která popisuje pohyb kyvadla délky l kývajícího se v homogenním tělovém poli (g je konstanta tělového zrychlení) — úhel $\theta = \theta(t)$ je odchylka kyvadla od svislice v čase t — je nelineární. Pro malé výchylky θ platí $\sin \theta \approx \theta$ a můžeme řešit lineární approximaci rovnice kyvadla $\theta'' + (g/l)\theta = 0$, což už je lineární ODR. Rovnice volného pádu i rovnice radioaktivního rozpadu jsou lineární.

Úloha 2 Zkuste uhádnout nějaké řešení rovnice

$$\theta'' + (g/l)\theta = 0 .$$

- *Algebraické diferenciální rovnice.* Diferenciální rovnice (zde opět $n \in \mathbb{N}$)

$$F(x, y, y', y'', \dots, y^{(n)}) = 0 ,$$

v nichž F je polynom v $n+2$ proměnných, jsou *algebraické diferenciální rovnice* (anglickou zkratkou ADE). Protože přednášející se o tyto rovnice zajímal a zajímá, uvedeme si teď pro zajímavost (a bez důkazů) tři výsledky o ADE. Pro první z nich si připomeneme, že (*Eulerova gama*) funkce $\Gamma(z)$ je pro komplexní z s $\operatorname{re}(z) > 0$ definována integrálem

$$\Gamma(z) := \int_0^{+\infty} t^{z-1} e^{-t} dt .$$

Úloha 3 Ukažte, že pro každé $z \in \mathbb{C}$ s $\operatorname{re}(z) > 0$ tento integrál konverguje. Integrant je třeba prověřit u 0 i u $+\infty$.

Úloha 4 Spočtěte, že $\Gamma(1) = 1$ a dokažte, že $\Gamma(z)$ splňuje funkcionální rovnici

$$\Gamma(z+1) = z\Gamma(z) .$$

Návod: integrace per partes.

Pro každé $n \in \mathbb{N}_0$ tedy $\Gamma(n+1) = n!$ a vidíme, že funkce gama rozšiřuje faktoriál. Pomocí hořejší funkcionální rovnice se dokáže následující věta.

Věta 5 (O. Hölder, 1887) *Funkce gama nesplňuje žádnou netriviální ADE, pro žádný nenulový komplexní polynom F s $n+2$ proměnnými.*

Pro další výsledek o ADE definujeme v jednotkovém komplexním kruhu $|z| < 1$ funkce

$$\vartheta(z) := \sum_{n=0}^{\infty} z^{n^2} \quad \text{a} \quad P(z) = \sum_{n=0}^{\infty} p(n)z^n := \prod_{n=1}^{\infty} \frac{1}{1-z^n}.$$

Úloha 6 *Dokažte, že koeficienty v poslední mocninné řadě jsou přirozená čísla, takže $p(n) \in \mathbb{N}$ pro každé $n \in \mathbb{N}_0$, a že $p(n)$ je počet rozkladů čísla n , počet vyjádření čísla n jako součtu přirozených čísel. Součty odlišující se jen pořadím sčítanců ne-považujeme za různé.*

Věta 7 (pozitivně o ADE) *Obě funkce $\vartheta(z)$ i $P(z)$ splňují netriviální (a dosti složité) ADE.*

Konečně třetí výsledek o ADE uvedeme konstatováním, že diferenciální rovnice lze bez potíží uvažovat kromě oboru funkcí i v oboru formálních mocninných řad, které mohou mít nulový poloměr konvergence a nedefinují tak žádnou funkci.

Úloha 8 *Uvažujme formální mocninnou řadu*

$$M(x) := \sum_{n=0}^{\infty} n! \cdot x^n = 1 + x + 2x^2 + 6x^3 + 24x^4 + \dots .$$

Odvod'te netriviální ADE, fakticky lineární DR prvního řádu, kterou $M(x)$ splňuje.

Nyní definujeme jinou formální mocninnou řadu

$$B(x) = \sum_{n=0}^{\infty} B_n x^n := \sum_{k=0}^{\infty} \frac{x^k}{(1-x)(1-2x)\dots(1-kx)},$$

kde pro $k = 0$ položíme sčítanec rovný 1. Dále pro $k \in \mathbb{N}$ definujeme

$$\sum_{n=1}^{\infty} S(n, k) x^n := \frac{x^k}{(1-x)(1-2x)\dots(1-kx)}.$$

Je asi jasné, že vždy $S(n, k) \in \mathbb{N}_0$. Těmto čísly se říká *Stirlingova čísla (druhého druhu)*.

Úloha 9 *Dokažte, že pro $k, n \in \mathbb{N}$ je číslo $S(n, k)$ právě počet množinových rozkladů (disjunktních sjednocení s neprázdnými množinami) n -prvkové množiny na k bloků. Návod: koeficient u x^n v rozvoji racionální funkce*

$$\frac{x^k}{(1-x)(1-2x)\dots(1-kx)}$$

počítá slova u délky n nad abecedou $[k] := \{1, 2, \dots, k\}$ s těmi vlastnostmi, že (i) každé $i \in [k]$ se v u vyskytuje a (ii) pro každé $i, j \in [k]$ s $i < j$ první výskyt i v u předchází první výskyt j.

Hořejší koeficienty B_n jsou tedy vyjádřeny pomocí Stirlingových čísel jako

$$B_n = \sum_{k=1}^n S(n, k)$$

a B_n je počet všech množinových rozkladů n -prvkové množiny. B_n jsou takzvaná *Bellova čísla*.

Věta 10 (M. Klazar, 2003) *Formální mocninná řada*

$$B(x) = \sum_{n=0}^{\infty} B_n x^n ,$$

to jest obyčejná generující funkce Bellových čísel, nesplňuje žádnou netriviální ADE.

Důkaz běží podobně jako u Hölderovy věty — dokáže se, že žádná netriviální ADE není slučitelná s následující funkcionální rovnicí pro $B(x)$.

Úloha 11 *Pomocí hořejší definice mocninné řady $B(x)$ dokažte, že*

$$B(x) = 1 + \frac{x}{1-x} \cdot B(x/(1-x)) .$$

Úloha 12 *Odvod'te netriviální ADE pro exponenciální generující funkci Bellových čísel, jež je*

$$\sum_{n=0}^{\infty} \frac{B_n x^n}{n!} = e^{e^x - 1} .$$

- DR se separovanými proměnnými je obecně nelineární diferenciální rovnice prvního řádu tvaru

$$y(a) = b \wedge y' = f(x) \cdot g(y) \quad (\text{SEP})$$

pro neznámou funkci $y = y(x)$ s předepsanou hodnotou $y(a) = b$ ($a, b \in \mathbb{R}$), kde $f(x)$, resp. $g(y)$, je funkce definovaná a spojitá na nějakém otevřeném intervalu $I \ni a$, resp. $J \ni b$, a g je na J nenulová. Tento typ rovnice nyní lokálně jednoznačně vyřešíme funkcí $y: I' \rightarrow J$, pro nějaký otevřený interval I' splňující $a \in$

$I' \subset I$. Uvidíme, že řešení je vyjádřené (ale jen implicitně) pomocí neurčitých integrálů funkcí $1/g$ a f .

Rovnici upravíme do tvaru

$$\frac{y'}{g(y)} = f(x)$$

a ten přepíšeme pomocí pevně zvolené funkce $G := \int 1/g$ (funkce primitivní na intervalu J k funkci $1/g$) jako

$$\forall x \in I' : G(y(x))' = f(x) .$$

Máme tedy rovnici

$$\forall x \in I' : G(y(x)) = F(x) + c ,$$

kde $F := \int f$ je předem pevně zvolená funkce, primitivní na intervalu I k funkci f , a c je (integrační) konstanta. Řešení $y(x)$ původní rovnice (SEP) je tak dáno jako implicitní funkce vztahem

$$\forall x \in I' : \underbrace{G(y(x))}_{(*)} = F(x) + c, \quad \text{kde } G = \int \frac{1}{g}, \quad F = \int f$$

a konstanta c je určena vztahem $G(b) = F(a) + c$. Z věty o implicitní funkci plyne, že existuje otevřený interval I' s $a \in I' \subset I$ a jednoznačně určená funkce $y: I' \rightarrow J$, že $y(a) = b$ a na I' platí vztah (*). Na I' tedy máme jednoznačné řešení rovnice (SEP).

Úloha 13 Vysvětlete použití věty o implicitní funkci v této situaci (proč jsou například splněny její předpoklady). Proč je ale řešení rovnice (SEP) lokálně jednoznačné, když primitivní funkce G a F nejsou zdaleka určené jednoznačně?

Úloha 14 NePLYNE lokální jednoznačnost řešení rovnice (SEP) z Picardovy věty?

- Lineární DR 1. řádu. Měli bychom umět vyřešit lineární diferenciální rovnici 1. řádu, a proto jí zakončíme naše přednášky. Je to rovnice tvaru ($x_0, y_0 \in \mathbb{R}$)

$$y(x_0) = y_0 \wedge y' + a(x)y = b(x) , \quad (\text{LIN})$$

kde $y = y(x)$ je neznámá funkce a funkce $a(x)$ a $b(x)$ jsou dané, definované a spojité na nějakém otevřeném intervalu $I \ni x_0$.

Úloha 15 NePLYNE lokální jednoznačnost a existence řešení rovnice (LIN) z Picardovy věty?

No, plyne, takže už stačí rovnici jen vyřešit (to jest vyjádřit její řešení z koeficientů a a b pomocí známých funkcí a známých operací). Nejprve nalezneme takovou funkci $c = c(x)$, tzv. *integrační faktor*, že

$$c \cdot (y' + ay) = (cy)' .$$

Pak $cy' + acy = cy' + c'y$ a c musí splňovat rovnici $ac = c'$, čili $(\log c)' = a$. Funkce $c = e^A$, kde $A = \int a$, má tedy požadovanou vlastnost. Výchozí lineární rovnici vynásobíme integračním faktorem a dostaneme

$$(cy)' = \underbrace{c(y' + ay)}_{c \cdot (\text{LIN})} = cb .$$

Takže $(cy)' = cb$ a $cy = D + c_0$, kde $D = \int cb$ a c_0 je integrační konstanta. Máme tedy řešení $y = c^{-1}(D + c_0)$. Shrnujme,

$$y(x) = e^{-A(x)} \left(\int e^{A(x)} b(x) \, dx + c_0 \right), \quad \text{kde } A(x) = \int a(x) \, dx .$$

Všimněte si, že $y(x)$ je definovaná na celém I (definičním oboru funkcí a a b) a že každé počáteční podmínce $y(x_0) = y_0$ odpovídá přesně jedna hodnota integrační konstanty c_0 , pro níž je splněna.

Úloha 16 Vyřešte rovnici se separovanými proměnnými

$$v \cdot v' = -\frac{gR^2}{(R+x)^2}.$$

Zde $R \approx 6378$ km je poloměr Země, $g \approx 9.81 \text{ ms}^{-2}$ je tříhové zrychlení, $x > 0$ je výška (v metrech) částice, jež byla vymrštěna ze zemského povrchu rychlostí $v = v_0$, a $v = v(x)$ je její rychlosť ve výšce x . Vypočítejte odtud únikovou rychlosť (též druhou kosmickou rychlosť), tedy rychlosť v_0 , pro níž už částice nikdy nedopadne zpět na Zemi.

Úloha 17 Uvažujte částici o hmotnosti m , která z klidu padá vlivem konstantní tíže a na kterou kromě tíže působí i odpor prostředí a to tak, že síla odporu je úměrná rychlosti částice. Sestavte lineární DR 1. řádu pro tento problém a vyřešte ji. Vypočítejte mezní rychlosť, kterou částice (téměř) dosáhne.

DĚKUJI² ZA POZORNOST!

Ale ještě pár (dvanáct) otázek ke zkoušce.

1. Definujte metrický prostor a sférickou metriku. Dokažte, že hemisféra není plochá — v. 13 v 1. př.
2. Dokažte Ostrowskoho větu — v. 6 ve 2. př.
3. Dokažte Heine–Borelovu větu — v. 11 ve 3. př.

4. Dokažte existenci n -tých odmocnin v \mathbb{C} — v. 2 ve 4. př.
5. Dokažte Besselovu nerovnost — v. 12 v 5. př.
6. Spočítejte, že

$$\sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} = \frac{\pi^2}{6}$$

— viz 5. př.

7. Dokažte, že stejnoměrná limita spojitých funkcí je spojitá funkce — v. 6 v 7. př.
8. Dokažte případ $d = 2$ nebo případ $d = 3$ Pólyovy věty — v. 8 v 8. př.
9. Dokažte, že $\rho \neq 0$ — v. 6 v 10. př.
10. Dokažte Cauchy–Goursatovu větu pro obdélníky — v. 12 v 10. př.
11. Dokažte Picardovu větu — v. 6 ve 12. př.
12. Vyřešte diferenciální rovnici $y' + ay = b$ — viz 13. př.